

NATUURPLAKBOEK NUMMER 288

Tekst en foto : JO-han Opsomer – 29 juni 2013

Als bruin zandoogjes hét doen, dan doen ze het goed. Voor de vrouwtjes zelfs op hun eerste levensdag.

Dan zijn ze een dag of drie alleen maar zwanger om tenslotte de overige 26 dagen van hun levensmaand te bevallen. Niet alles in één keer, maar stuk per stuk.

Een kleverig eitje wordt aan de voet van een grasstengel gekleefd. Daarbij moet mama helemaal naar de basis afdalen om erna wat uit te rusten op een open plekje. 10 meter vliegen en opnieuw een ei afzetten is een hele klus voor haar. Is het gras te lang, dan laten ze het gewoon vallen, het komt wel terecht.

De mannetjes zijn ondertussen heel wat actiever. Zij hebben elk een eigen territorium te bevliesen en daarbij verspreiden ze een geurstof. Ze zoeken verse vrouwtjes, frisse maagden. Van half juni tot een stuk in september hebben ze in hun maand een aantal keer geluk.

Roodbaard kon een heel Zwanenmeer vullen, zij amper een soepbord.

Er kunnen best veel bruin zandoogjes op één terrein voorkomen, maar de verhouding mannetjes-vrouwtjes is van die aard dat elk mannetje niet ontelbaar keer aan zijn trekken kan komen.

Dan zijn er nog de eitjes die tot larven uitgroeien. Grazende larven die de grassen verorberen zolang het niet vriest. Eenmaal onder nul stopt het proces om bij dooi gewoon terug door te gaan. Elf maanden hebben ze om te groeien en te verpoppen, elf bange maanden.

Als koolmees of heggenmusje zou ik wel weten waar te zoeken. Als sluipwesp wist ik wel in welke larve of pop ik een eitje zou deponeren.

De schoenen van de argeloze wandelaar, de laarzen van de terreinbeheerder of de banden van de tractor, het liggend verliefde koppel en de picknickplaats van de familie Janssens, de hoeven van het Schots hooglandrund en de HUDO van de scouts zorgen er voor dat er aan het einde van de rit maar twee kinderen meer overblijven.

Als er gemiddeld drie zouden zijn, dan gaat de soort vooruit. Nu blijft ze nagenoeg stabiel en gelukkig voor het bruin zandoogje is dat in een behoorlijk aantal. Niet bedreigd, helemaal niet. Dik dertig jaar geleden was er een dieptepunt, maar gericht maai- en graasbeheer op geschikte terreinen hebben die neerwaartse trend weten om te buigen.

Hou ze in het (zand)oog.